

den støtte, som Tyskland indtil dato stort set har investeret i det gamle DDR, løber det vel op i noget, der ligner 37 mia. euro. Hvis vi tager EU-støtten til udvidelsen, er det ca. 17 mia. euro.

Hvis vi skulle foretage en parallelisering, skulle vi, selv med de vanskelige forhold, som den tyske genforening stadig væk slås med, op på et massivt merbeløb i størrelsesordenen 200 mia. euro.

Jeg siger det ikke for at rejse nye, uforudsete problemer, men jeg må bare minde om, at selv efter 10 års hårdt tysk arbejde for genforeningen er forskellen mellem velstand pr. indbygger i det gamle Østtyskland og det gamle Vesttyskland stadig væk nogenlunde den samme. Det er en meget lille indsævning, der er sket. Derfor: Er fru Charlotte Antonsens parti parat til at drøfte genopretningen af Øststøtten som en helt afgørende forudsætning for en udligning og ikke en udvidelse af forskellene?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg er bange for, at hr. Poul Nyrup Rasmussen slet ikke har forstået EU's karakter. I EU leverer vi godt 1 pct. af vores bruttonationalindkomst. Det er en meget lille del af de samlede udgifter, et land har til socialpolitik, boligpolitik og alle mulige andre velfærdsydelse, og derfor siger det jo sig selv, at det, at man udvider EU's medlemskreds, kan man slet ikke sammenligne med, at man genforener et land, for hovedparten, tyngden i budgettet, ligger altså i Europa i de enkelte lande. EU er kun 1 pct. af bruttonationalindkomsten. Så derfor er den der sammenligning fuldstændig ud i det blå.

Kl. 12.50

Til hr. Claus Larsen-Jensen: Jeg vil fortsat ikke begrave hverken Rumænien eller Bulgarien. Det siger sig selv, at i EU øges støtten til de to lande, når de 10 første lande kommer med, og dermed kan man sige, at så får de muligheder for at tilpasse sig EU's forskellige krav og regler.

Det, der ligger helt fast, er, at de to lande skal med den dag, de er klar. Det er jo det signal, vi skal sende. Og jeg mener ikke, at der er god fornuft i at forsøge at sætte en dato på. Der kan i øvrigt også komme andre lande, der nu begynder at tilnærme sig.

Hr. Henrik Dam Kristensen betvivler Venstres syn på at liberalisere landbrugspolitikken. Ja, det er jo en gammel sag. Venstre har i årevis kæmpet for at liberalisere landbrugspolitikken i EU. Det har vi stået i spidsen for, i øvrigt sam-

men med hr. Henrik Dam Kristensens eget parti, og det har vi et bredt flertal for her i Danmark. Så der er ikke noget, vi hellere vil end at fjerne statsstøtten til landbruget i hele EU, men vi ved, at der altså er en reform, der løber frem til 2006. Derfor er situationen i dag den, at de østeuropæiske ansøgerlande ikke engang beder om, at den overgangsordning bliver kortere end 2006.

Men det, vi skal huske på her, er, at det udspil, der er kommet fra Kommissionen, taler om 10 år, og landbrugsstøttereformen er jo så 3 år, så der er jo altså et meget stort manøvrerum, selv om vi siger, at vi venter med reformerne til 2006.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Det er også et spørgsmål med hensyn til landbrugsstøtteordningerne, for de er jo økonomisk det helt centrale at diskutere i forhold til udvidelsen.

Nogle stykker af os fra Europaudvalget har været på et fælles besøg i Polen. I landbrugsministeriet i Polen ser de situationen som følgende: Hvordan kan det være, at man i de lande, vi kommer fra, fortsat de næste 10 år med Kommissionens udspil vil give understøttelse til vores landbrug med 100 pct., og så åbner vi op for en konkurrence til et landbrug i Polen og andre lande, der får 25 pct. af støtten? Det, der sker, er, at der ikke er så voldsomt meget tilbage af polsk landbrug, når den her overgangsperiode er slut.

Jeg forstår meget vel, at man er nødt til at lave kompromiser i politik, og det er det, som fru Charlotte Antonsen hele tiden begrundes det med. Men jeg savner fuldstændig, at regeringen redegør for: Hvad er regeringens politik? Jeg er med på, at det ikke skal spærre for udvidelsen, det er ikke det, det drejer sig om. Men forudsætningen for at lave et kompromis er jo, at man selv har en politik.

Derfor følgende efterlysning: Hvad er regeringens politik overhovedet på landbrugsstøtteområdet? Hvad vil man spille ud med som forhandlingsoplæg?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg spurgte fru Charlotte Antonsen tidligere om arbejdskraftens frie bevægelighed og fik det svar, at det skulle være, som det var bestemt.

Jeg går ud fra, at fru Charlotte Antonsen til det svar har i hukommelsen, at da man optog Grækenland, Spanien og Portugal, opererede man faktisk med en 7-års-overgangsperiode.